

Ontgoocheld over de werking van de officiële structuren gaat Limousinfokker Laurent Alrivie zijn eigen weg. Zijn fokvee promoot en exporteert hij zelf, wereldwijd. Klantenrelaties schuwt hij niet. Hij maakt jaarlijks een kwart van zijn tijd vrij om de contacten te onderhouden.

Er gaat onvoldoende initiatief uit van onze structuren.' Laurent Alrivie (39) spaart zijn commentaar niet als hij hoort van ons bezoek aan onder meer het Franse Limousinstamboek. 'Interlim bijvoorbeeld, de officiële exportorganisatie, is onvoldoende aanwezig op de verschillende markten in de wereld.'

Exporteren

Dankzij de rivier Maronne, die een barrière vormt rond het 110 hectare grote fokbedrijf, bezit het veekoppel van Laurent Alrivie de hoogste sanitaire status. Dat helpt, want naast fokker is de Fransman ook wereldwijd exporteur van Limousinfokvee en treedt hij op als zoötechnisch raadgever.

Gemiddeld is Alrivie drie maanden per jaar op reis om zijn klantenrelaties te onderhouden. 'Je moet handelen volgens de behoefte van de klanten', geeft hij aan. 'In Brazilië bijvoorbeeld heeft het Limousinras veel melk- en vleeskwaliteiten verloren door de import van dieren van Amerikaanse origine. Daar werk ik nu ginds aan.'

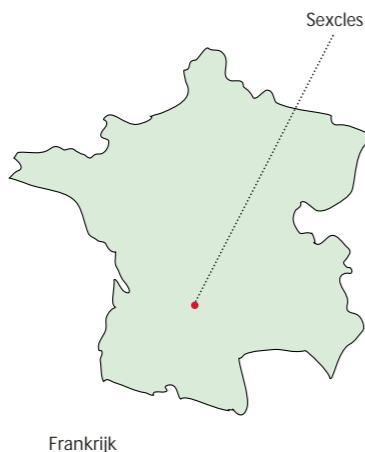
De Fransman exporteert niet alleen naar Brazilië, maar ook naar Canada, de Verenigde Staten en Ierland. Op het bedrijf staan momenteel zeven vaarzen en de Idealzoon Tanguy exportklaar voor het groene eiland. 'Zijn volle broer Nestor, die 1b behaalde op de nationale in Parthenay in 1997, vond eveneens een nieuwe stek in Ierland en schopte het later zelf tot nationaal Iers kampioen', vertelt Alrivie.

Paraguay is recentelijk voor de fokker een nieuwe afzetmarkt geworden. Na drie jaar persoonlijk onderhandelen heeft hij er een kruisingsprogramma opgezet met zes dekstieren uit zijn fokkerij. De eerste kruisingskalveren worden in de herfst van dit jaar geboren op een twaalfstal bedrijven.

'Doel is om via inkruising de afmesttijd van het lokale vleesvee met twintig procent te verkorten', legt hij uit. 'Op termijn zetten we er een raszuivere Limousinveestapel op als basis voor het kruisingsprogramma.'

Laurent Alrivie: 'In de wieg van het ras moet er ruimte blijven voor extremen'

Dubbeldoelvlees altijd goed

Laurent Alrivie nam het ouderlijk bedrijf in 1988 over. Zijn ouders namen sinds 1965 al deel aan de Limousinstamboekwerking en -selectie. 'Sybille, een Mam-

bodochter die 1a behaalde op de nationale keuring in de periode 1984-1985, was de eerste Limousinkoe die meer dan één ton woog op de SIA te Parijs', zegt hij met nog steeds enige trots.

De Limousinfokker uit het heuvelachtige en idyllische Sexcles in het departement Corrèze bezit nu een tachtigtal zoogkoeien van het dubbeldoelvleestype. 'Modegrillen zijn van alle tijden, maar je moet als fokker een vaststaand doel hebben. Met een dubbeldoelvleestype zit je daarom altijd goed.'

De fokkerijdoelstelling van het bedrijf is gericht op het behoud van de moedereigenschappen (goede uiers met voldoende melkproductie en goede spenen), op groei met behoud van excellente vleeskwaliteiten en op handzaamheid. 'Goede uiers hebben kleine spenen; dat zuigt gemakkelijker dan dikke spenen', ver-

duidelijkt Alrivie. 'En de dieren moeten niet te vergeten diepte bezitten in de middenhand. Veel diepte betekent veel lengte in de darmen, wat de ruwvoerbewerking bevordert.'

Duurzaamheid is op zijn bedrijf geen modewoord. Onder een forse regenbui wijst Alrivie tussen het weidende vee achtereenvolgens een 18 jaar oude koe aan die 16 maal heeft gekalft met een gemiddelde tussenkalf tijd van 353 dagen en twee andere dieren van 15 jaar oud. Bij dit koppel loopt de vierjarige stier Romeo, een Herbierzoon die de kwalificatie 'RR' of stiervader bezit en gefokt werd door Alain Croute uit de Cantalstreek.

De fokker gebruikt voor tachtig procent natuurlijk dekkende stieren en voor twintig procent kunstmatige inseminatie met sperma van eigen stieren. 'Kunstmatige inseminatie vindt enkel plaats bij vaarzen', verduidelijkt de fokker. 'Alle vaarzen worden daartoe tijdens de kersttijd gesynchroniseerd.' Nieuwe dekstieren worden getest op een vijftiental dieren, de helft vaarzen, de helft koeien. Schuilt hierin geen gevaar op het vlak van moeilijke kalvingen bij de vaarzen? 'Neen,' antwoordt de Fransman stellig, 'de vaarzen kalven hier relatief laat af, gemiddeld op drie jaar en vier maanden,

Romeo RR (Herbier x Concorde) in dekdienst bij Alrivie

en geboortegemak zit verweven in de pedigree van de gebruikte dekstieren. Ik zal nooit de eerste kalving in gevaar brengen, want het leven van de vaars staat dan op het spel.'

Het antwoord wordt meteen gevolgd door enkele kritische kanttekeningen bij het huidige KI-selectiebeleid: 'De selectie wordt te veel door technocraten gedaan. Men vermenigvuldigt in de populatie bijvoorbeeld momenteel veel te veel genen van stieren die zware kalveren geven bij de geboorte, zoals een Mas du Clo. Er is naar mijn mening in de wieg van het ras met de verschillende produc-

tiesystemen te weinig openheid in het fokprogramma. Er moet ruimte blijven voor extremen. Goede stieren verdwijnen dan niet in de grijze massa van bijvoorbeeld Engeland of Ierland.'

Stieren die het te Sexcles de laatste jaren gemaakt hebben, zijn achtereenvolgens: Mambo (v. Indien), Unesco (v. Riquet), Beaugosse (v. Usant), Grizzli (v. Beaugosse), Ideal (v. Grizzli) en Nestor (v. Ideal). 'Deze stieren hebben groei en een goede melkproductie gefixeerd in het koppel', licht de fokker toe. 'Ideal verhuisde naar de KI, maar daar heb ik kruimels voor gekregen. Ik ben daarom maar mijn eigen weg gegaan.'

De eigengereidheid van de man is ook te vinden in de stalrichtingen. De potstallen met centrale vanginrichting en op het einde ervan een weegbascule, heeft hij van A tot Z zelf ontworpen en gebouwd. 'Want hier moet al het werk door één persoon verzet kunnen worden als ik in het buitenland vertoef.'

Nederlandse paradox

Terug naar het exportgebeuren, waar Alrivie honderduit over kan blijven praten. Ook over de Nederlandse markt. Sinds twintig jaar werkt het bedrijf nauw samen met Adri Mol uit Hoek en is Alrivie geregeld te gast op Nederlandse bodem. Pedro, de Highlanderzoon die bij Mol staat, verhuist binnenkort via Alrivie naar Ierland.

'De markt vraagt vroegrijpe, vleestypische dieren', vat hij de Nederlandse situatie samen. 'Anderzijds kicken vele Nederlandse fokkers op grote, zware moederdieren. Naar mijn begrippen een paradox.'

Guy Nantier

Ondernemende Limousinfokker ontwikkelt export

Alrivie gaat eigen weg

